

Espai natural dels Tres Hereus

Casserres

Ubicació

Comarca: Berguedà
Lloc/Adreça: Al nord del terme municipal
Emplaçament Entre Avià i Casserres
Alçada: 633

Coordenades:

Latitud: 42.0343
Longitud: 1.84553
UTM Est (X): 404440
UTM Nord (Y): 4654229

Classificació

Número de fitxa 08049 - 41
Àmbit: Patrimoni natural
Tipologia Zona d'interès
Estat de conservació Bo
Protecció Legal
Tipus de protecció: Xarxa natura 2000
Europea – Atributs inspire: Natura 2000 – Àrea especial de conservació
Observacions protecció: PEIN (DOGC 3191, pàg. 9613, de 26-7-2000).
Data aprovació: dt., 05/09/2006 - 12:00
Accés Fàcil
Ús actual: Social
Titularitat Privada
Titular: varis propietaris
Fitxes associades:
[Serrat dels Tres Hereus; Els Tres Hereus](#)
Autoria de la fitxa Jordi Montlló Bolart
Data de registre de la fitxa: ds., 07/04/2012 - 02:00

Descripció

L'Espai natural dels Tres Hereus és una zona protegida, des de l'any 2000, que comprèn part dels municipis d'Avià i Casserres, de 307,5 ha. La superfície de PEIN del municipi de Casserres queda delimitat des d'Avià per la pista de Can Terradelles i continua en direcció sud pel camí dels Colls fins al punt de cota 525,23 m, on la pista gira, per continuar en direcció sud per la carena fins a la carretera de Gironella a Casserres (BV-4132). Segueix per la carretera en direcció a Casserres durant un centenar de metres fins a un pont sobre la confluència de dos torrents. Puja pel torrent que va en direcció nord-oest fins a trobar el camí que accedeix a Canudes. Quan aquest camí gira en direcció nord, el límit segueix cap al sud-oest pel límit entre el bosc i els conreus grafiat en el plànol 1/5.000, fins enllaçar amb un torrent que desguassa al torrent de Vinçà. Segueix per aquests torrents fins creuar el camí que voreja el pantà de Casserres pel seu vessant est. Segueix aquest camí fins a la presa del Pantà creuant-la i seguint pel marge sud fins a un torrent que puja en direcció oest fins la carretera BV-4132. Continua per la carretera en direcció a Gironella fins al pont sobre la riera de Clarà. Puja per aquesta riera uns 500 metres fins un torrent tributari del marge dret, pel qual puja en direcció sud-oest fins el camí del Solerot. La delimitació continua per aquest camí en direcció nord-est fins la vora del camp del Solerot. En aquest punt deixa el camí per seguir el marge del conreu en direcció nord, tot envoltant el camp, fins tornar a enllaçar amb el camí del Solerot, pel qual continua en direcció sud-est. En el punt que el camí creua el torrent del Reguer, el límit baixa per aquest torrent fins la riera de Clarà, per la qual baixa fins l'aiguabarreig amb el torrent Sec. El límit puja pel torrent Sec i continua per aquest fins al camí de Graugés. Segueix per aquest camí en direcció nord-est fins al límit de terme municipal. El paisatge format per petits turons alterna amb plataformes estructurals de gresos que sobresurten entremig de camps de conreus bàsicament de producció cerealística. La vegetació que hi ha crescut després dels greus incendis del 1994 ha modificat novament el paisatge; les pinedes secundàries de pinassa i en menor grau de pi roig i pi blanc, han disminuït en gran part per deixar pas al bosc originari d'alzina carrasca (*Quercus rotundifoliae*) i roure de fulla petita (*Violo-Quercetum faginae*). El sotabosc està format per brolles de romaní i màquies. La riera de Clarà en el seu pas per Casserres presenta comunitats vegetals importants de bosc de ribera amb gorgs de poca alçada i una presència destacada de fauna. El pantà de Casserres també forma part de l'espai protegit i s'ha convertit en refugi i espai de nidificació de moltes espècies d'aus. S'ha detectat la presència d'un exemplar adult d'Aufrany (*Neophron percnopterus*), protegit en l'àmbit, català, espanyol i europeu. És un carronyaire molt conegut que en el cens de 2004 s'avaluava la seva població en 34-40 parelles.

Observacions:

El Soler de Sant Pau és una àrea d'exclusió, la delimitació de la qual s'inicia al nord de l'àrea, en la cruïlla de la carretera d'Avià a Casserres i el camí del Soler de Sant Pau. El límit segueix per la carretera en direcció sud fins la segona cruïlla de la casa esmentada. Baixa per la torrentada en direcció oest fins el primer camí, pel qual continua en direcció nord, travessa un altre torrent i emprèn direcció oest fins una curta carena situada al final del camp. Puja per la carena fins creuar la corba de nivell 550 m, per la que segueix fins el punt on la corba de nivell intercepta el torrent de la Rectoria de Sant Pau. En aquest punt segueix en direcció est uns 75 metres els marges de conreu que enllacen amb el punt inicial.

Història

El Serrat dels Tres Hereus va ser declarat Espai d'Interès Natural d'acord amb el mandat de la Llei 12/1985, de 13 de juny, d'Espais Naturals (DOGC 556 de 28 de juny de 1985, pàgs. 2113-2119) i el decret 328/1992, de 14 de desembre (DOGC 1714, pàg. 1544). Per resolució de 21 de juny de 2000, per la qual es fa públic l'Acord del Govern de 29 de maig de 2000, i pel qual s'aprova definitivament el Pla especial de delimitació

definitiva dels espais del PEIN Serra del Catllaràs, Serra d'Ensija - els Rasos de Peguera, Serra de Queralt, Serra de Picancel i els Tres Hereus. Durant els focs del mes de juliol de 1994 una part important del Serrat dels Tres Hereus es va cremar. Des de l'estiu de 1995 es realitzen campanyes d'excavació arqueològiques al poblat iberoromà que es troba al cim del Serrat. El Serrat dels Tres Hereus era propietat de tres famílies: Bernades, Canudas i Ballús. És per això que rep aquest topònim. A principis del segle XX la família Canudas va comprar les propietats de Ballús i el Serrat va passar a ser propietat de dos hereus. Actualment i des de fa uns deu anys la propietat dels Canudas s'ha dividit entre dos germans i per tant ara el Serrat torna a ser de tres hereus: Bernades, Canudas i Canudas. (Miquel Bernades Postils, casa Bernades 08693. Joan Canudas Rovira, casa Casanova del Prat, 08610 AVIÀ, i Miquel Canudas Rovira, casa Canudas 08693 CASSERRES). En alguns mapes surt anomenat Serrat dels Lladres.

Bibliografia

DOMINGO DE PEDRO, Màrius (2011). Rapinyaires a Catalunya, conèixer-los i observar-los. Cossetània edicions. Valls. GENERALITAT DE CATALUNYA. DEPARTAMENT DE MEDI AMBIENT. DIRECCIÓ GENERAL DE PATRIMONI NATURAL I DEL MEDI FÍSIC. (2000). Pla especial de delimitació definitiva dels espais del PEIN. Serra del Catllaràs, Serra d'Ensija - els Rasos de Peguera, Serra de Queralt, Serra e Picancel i els Tres Hereus. RESOLUCIÓ de 21 de juny de 2000, per la qual es fa públic l'Acord del Govern de 29 de maig de 2000, pel qual s'aprova definitivament el Pla especial de delimitació definitiva dels espais del PEIN serra del Catllaràs, serra d'Ensija-els Rasos de Peguera, serra de Queralt, Serra de Picancel i els Tres Hereus.

